

[Aksel Larsen.]

noget Lapperi paa den hidtidige Lovgivning, som for en Del Landbrugere bringer en øjeblikkelig Lettelse, men aldeles ikke ændrer noget væsentligt i Forholdet.

Jeg mener, at Regeringen og dens Partier snart bør sørge for, at der bliver gjort noget alvorligt. Det er naturligvis noget, hele Rigsdagen har Pligt til, men efter den Tale, det ærede Medlem Hr. Fibiger har holdt her i Dag, er det paa Forhaand højtideligt proklameret, at fra den Side kan i hvert Fald ingen Medvirken ventes. Det ærede Medlem har sagt noget om, at Det konservative Folkeparti vil være med til hvad som helst i de af ham angivne Retninger. Det er Forbeholdet, man skal lægge Mærke til. Det ærede Medlem vilde være med til noget i Retning af Nedsættelse af Ejendomsskatterne og Iblanding af Smør i Margarine. Ja, men det rokker jo aldeles ikke ved Grundlaget; det rokker aldeles ikke ved det, som er Hovedaarsagen til Landbrugets daarlige Stilling.

Det, det drejer sig om, er stadig væk at komme Gældsbyrden til Livs. Det drejer sig om at faa gennemført en Nedskrivning af Gælden eller en Nedsættelse af Renten eller begge Dele i Forening, og det gælder om at gribe ind i Prisforholdene paa en saadan Maade, at Landbruget faar en anstændig Pris for sine Produkter, uden at den forbrugende Befolkning derfor udbyttes gennem ublu og urimelige Priser.

Paa disse Omraader er der intet gjort. I Gaar havde man til første Behandling et Ændringsforslag til Kornloven, i Henhold til hvilket den ekstra Afgift paa haard Hvede skal bortfalde. Naturligvis har det vor Tilslutning, som ogsaa sagt i Gaar, men var det ikke paa sin Plads, om Regeringen samtidig sørgede for Foranstaltninger, hvorved den kunde kontrolere, at Brødprisen staar i et rimeligt Forhold ogsaa til Kornprisen, at der ikke her i noget Led uberettiget skæres en bred Rem af Forbrugernes Ryg? Naturligvis var saadanne Foranstaltninger rimelige, men vi har hverken paa Brødet eller paa andre Omraader herhjemme kendt noget dertil hidtil.

Jeg har sagt det før: en Revision, eventuelt en Nedsættelse af Ejendomsskatterne kan være paa sin Plads, men Ejendomsskatterne paa Landet betyder saa uendelig lidt, dels i Forhold til de Beløb, Landbruget maa udrede i Renter og Afdrag, dels i Forhold til de fantastiske Beløb, Landbrugerne saavel som alle andre Forbrugere plyndres for igennem de indirekte Skatter. Det er paa Rentens Omraade, paa de indirekte

Skatters Omraade og paa Prisernes Omraade, der skal sættes ind, hvis man vil hjælpe det arbejdende Landbrug.

Regeringen staar i den Situation, at Krisen paa mangfoldige Omraader skærpes netop i denne Vinter. Vi har liggende til Behandling Lovforslag om Hjælp til vanskeligt stillede Fiskere, som desværre bevæger sig principielt og praktisk ad de samme Baner som det Lovforslag, vi behandler her. Vi ved, at vanskeligt stillede Haandværkere foretager Henvendelser til Regering og Rigsdag og forlanger Hjælp og Lettelser. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Duborg udtrykte sig lidt for optimistisk, da han stod her og sagde, at Flertallet af Befolkningen havde ganske gode Indtægter og ganske gode Kaar, og at det kun er et Mindretal, det er galt for. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Duborg tager fejl, navnlig naar han mener, det kun er Landbrugere og de arbejdsløse, der har Grund til at beklage sig. Dertil kommer, at det ærede Medlem Hr. Duborg fuldkommen overser, at Landbrugere og Landbrugere er to Ting, at der er Landbrugere, som saa sandelig ikke er at beklage, medens der er andre, der har meget vanskelige Vilkaar.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed fremkomme med flere Bemærkninger om Problemet. Jeg synes, at der er sagt tilstrækkeligt i Debatten her, og vil naturligvis haabe, at der maa komme noget ud af de Lovforslag, der ligger her paa Bordet. Jeg vil imidlertid i langt højere Grad haabe, at Problemerne vil blive taget anderledes op til Behandling, og at der kommer ganske anderledes Forslag, som virkelig lægger Byrderne ved Krisen paa de kapitalkraftiges Skuldre, der er i Stand til at bære Krisens Byrder, i Stedet for at man som hidtil fra Tilfælde til Tilfælde søger ved et Plaster eller en Morfinindsprøjtning at klare sig nogle Maaneder frem.

Det er for mig ufatteligt, at Tusinder af Landbrugere overhovedet er i Stand til stadig væk at blive ved deres Bedrifter. Jeg ved, at det for Masser af Husmænds Vedkommende er saadan, at ikke alene maa de opretholde deres egen og Familiens Liv helt og udelukkende ved, hvad de tjener *uden for* Husmandsbruget, men en Del af deres Arbejdsfortjeneste uden for Bruget medgaar endda til at klare Renter og Afgifter med. Det er fuldkommen uholdbare Forhold, der hersker paa dette Omraade. Jeg kan tilføje: det gælder ikke bare for mangfoldige mindre Landbrugere, det gælder ogsaa visse andre Befolkningsgrupper, men det er jo Landbrugere, vi har til Behandling her.